

BR SIMEON VAN AVERMAET
geboren te Gentbrugge op 4 maart 1923
overleden te Oostakker
op 17 december 2003

Gilbert leerde onze congregatie kennen door zijn studies aan onze Technische School Glorieux te Oostakker. Voor en tijdens de oorlog volgde hij er de lessen in de afdeling Grafische Technieken en behaalde zijn diploma in 1941.

Hij was een begaafd technicus en zeker een uitstekend vakman op de toen zo belangrijke linotype (zetmachine die een hele regel ineens kan zetten). Na enkele jaren praktijk kwam hij in 1944 naar het noviciaat te Oostakker en deed zijn eerste professie op 08.12.1946. Hij had de kloosternaam Simeon gekregen.

Het lag bijna voor de hand dat Br. Simeon in dezelfde afdeling, waar hij zijn vorming had gekregen, ook terecht kwam. Als een zeer bekwaam technicus bleef hij er leraar tot aan zijn pensionering in 1983.

Br. Simeon had echter ook nog andere dromen en verlangens om zijn leven nog meer inhoud te geven. Eigenlijk was zijn grote droom in onze Congomissie zijn talenten te laten renderen. Tot zijn spijt is die droom nooit werkelijkheid geworden. Daar heeft hij zeker onder geleden.

Jarenlang was hij ook dienstbaar in de plaatselijke Lourdes-Chiro. Hij fotografeerde en filmde vele activiteiten, zowel ter plaatste als op bivak en uitstappen.

Br. Simeon was ook een groot kenner en bewonderaar van alles wat in Gods mooie natuur te zien is. Uren lang, en dit tot op hoge leeftijd, kon hij alleen of in gezelschap, met de nodige apparatuur de vogelpopulatie bestuderen. Dit resulteerde in kijk- en studieboeken waarin onze vogelsoorten werden beschreven en getekend, alles op een hoog wetenschappelijk niveau.

Br. Simeon had immers veel talenten. Hij kon schetsen, tekenen en schilderen – zowel figuratief als natuurgetrouw – met een bedrevenheid en vaardigheid die nauwelijks te evenaren zijn. Hij was ten andere ook bevriend met onze grote striptekenaars. Tientallen kleinere en grotere kunstwerken van zijn hand zijn bewaard gebleven en sommige zullen zeker zeer waardevol blijven.

Ondanks zijn talenten en natuurofstappen bleef Br. Simeon veeleer een eenzaam man. Op zijn kamer – eigenlijk een klein kunstatelier – hoog in de toren van de normaalschool, ging hij helemaal op in zijn werk. Ook kon hij van daarboven met zijn verrekijker de rondvliegende vogels bestuderen. Tot aan het begin van zijn ziekte (bijna twee jaar voor zijn overlijden) verbleef hij daar, al moest hij zich de laatste jaren inspannen op de hoge trap de toren. Maar hij voelde er zich gelukkig en ongestoord.

De twee laatste jaren verbleef hij op zijn ziekenkamer en omgeving waar hij een stille strijd voerde tegen de ziekte. Zijn sterk hart en de goede zorgen van de dokter en van de verplegers hielden hem nog lange tijd recht. In alle stilte is hij gestorven.

Nu kan hij in Gods huis, waar plaats is voor velen, de paradijsvogels bewonderen, en genieten van wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben.